

נשמתחילים בכפר-קאנס, אפשר להגיע לחוק מאד

אצבאות ילדים

מאת עמוס קיין

אבל זה לא עור. אז הוא עקר כמה שורות גפנים ובנה עוד גדר תיל, וקנה עוד כלבים. אחר כך הוא הגן לשבת תחת גפנו ותחת תאנתו. אבל גם זה לא עזר, והוא נאלץ לעקור עוד ועוד שורות גפנים ולחקים עוד ועוד גדר תיל, עד שהכנס הפך לכום של קוצים. דעת החצל טיילה בין הקצים בוקורות והכלבים יללו בקול עצוב.

לא זה הדרך

להרוג אנשים חפים מפשע, אין דרך רעה מזו. מכאן מתחילה ההידרדרות.

מי שמתחיל כך, סופו להגיע לשוד אדמותיהם של אזרחים. וזה דבר מאד מאד רעה סכנות.

כי מי שמתחיל לשדוד אדמות, סופו שישלח את ידו ברכוש לא לו. וגם זה דבר מסוכן.

כי השולל ידו ברכוש לא לו, עלול בבוקר לא עבות לשלול את זכויות האזרח מאזרחים, והרי זה עוול כלפי הדמוקרטיה, ועוול חמול'ך להידרדרות.

כי השולל את זכויות האזרח מחלק מהאזרחים, עלול לשלול אותן גם מחלקים אחרים, וסופו להוציא חוקי חירום.

והמוציא חוקי חירום, מסוגל ללא ניד עפוף לגזור כלליה על חופש הדיבור, וגם זה סימפטום מדא.

כי הגוזר כלליה על חופש הדיבור, חזקה עליו שגם מהפלייה, סילופים וכזב לא יירעו. וזוהי תחילת הקץ, כי מפיה הכוזבים והמפלה בין דם לדם סופו להקים ולבצר שלטון לא טהור.

הוא אשר אמרנו: המתחיל ברכש, סופו להידרדר במדון, ויום אחד יוכח לדעת שלא לחינם נתנו אבותינו לעולם את עשרת הדיברות. שובנו, בנינו שובבים.

★ ★ ★

מחזור החיים של השילומים

כאשר א' רצח את ב', היה חושך בעולם. השמש שזרחה לאחר מכן הסילה עליו אור לא נעים והוא חש רגש בושה צורב. בחברה הטובה הסתכלו עליו כעל מי שטרח. לא חיתה לו ברירה, והוא אסף כסף וחילק אתו בין היתומים של ב'. למען יתחילו את חייהם מחדש, בעולם ללא פחד.

כאשר ב' רצח את ג', היה חושך בעולם. השמש שזרחה לאחר מכן הסילה עליו אור לא נעים והוא חש רגש בושה צורב. בחברה הטובה הסתכלו עליו כעל מי שטרח. לא חיתה לו ברירה, והוא אסף כסף וחילק אתו בין היתומים של ג'. למען יתחילו את חייהם מחדש, בעולם ללא פחד.

המשיכו, ילדים, לשחק בבלונים בעולם ללא פחד. באלף בי"ת יש רק עשרים ושתיים אותיות.

★ ★ ★

כרם הקוצים

לאיש אחד היה כרם. אבל השכנים חרעם חתכלו לענבים. אז הוא בנה גדר תיל מסביב לכרם וקנה כמה כלבים.

בשדות בסביבת הכפר הספיקו להגיע אל ביתם לפני השעה 5.

יצא מכלל זה רק נימר עבד אליבאבר שולטן, שומר ישיש, בן למעלה מ-60 שנה. הוא שמר על מטעי קנייהסוכר, הרחוקים למדי מן הכפר. בגלל גילו, לא היה ביכולתו לרוץ במהירות מספיק אל ביתו, תוך הרגעים שהוקצבו לו. כשהתקרב אל הכפר על רגליו הזקנות, ירו בו השוטרים ללא אזהרה מוקדמת. "אני מתושבי סירה" צעק אליהם הזקן, "זהנה תעזו להותות שלי". שנים מן השוטרים ניגשו אליו וירו בו. השומר נפל חלל.

נער יצא לקנות סיגריות. בכפר טיבה הוכרזה שעת העוצר באותו אופן עצמו. התישבים הזדרזו להתכנס בבתיהם. אולם משפחת גיאבר, שלא יצאה את ערב מריחה, לא ידעה כלל על העוצר. בישה 6 נורח אבי המשפחה לדעת כי הסיגריות בהיסטיו אולו. הוא שלח את בנו מייחיד צייל גיאבר, בן ה-14, להביא לו חפיסה חדשה.

היער נחל בצאתו בשני שוטרים. תישי הרהר מחיירה, כי יימשי את השיירות מהי חכמים ביניהם, אם באמת צריך להרוג נער רך בשנים. אולם אחד מן השנים עמד על כך שיש להרגו, והדבר ביצע בו במקום. לאחר שעה ארוכה, כשראתה האם כי הנער אינו חוזר לביתו, יצאה לחפשו. בחשרת הערב, שירדה בינתיים, היא נתקלה בגיחה. מבלי לדעת כי בנה הוא זה, דפקה על דלתם של שכנים וביקשה כי יצאו לראות מיהו. כשראתה לאור המנורה את גיחית ילדה, יצאה כמעט מדעתה. היא החלה להתרוצץ כמסורפת ברחובות הכפר ולצעק: "ירו ביו ירו ביו" אר לא נתקלה במשמר. "אתם מבוססים?" זלרה המאורעות העיקרית. באותו ערב, היה כפר קאנס. שם נמסרה ההודעה על העוצר כרבע שעה לפני 5 למוכתר הכפר. הקצין שמסר את ההודעה הפסיד למוכתר, כי הוא ידאג לס"עלים העובדים מחץ לכפר, שאינם יודעים דבר על העוצר, ואשר יגיעו בשעה מאוחרת יותר.

על המשך המאורעות סיפר הפועל עבד אלה סמיר באדיר:

"כחמישה רגעים לפני שעה 5 (זאת אר מרת עוד לפני כניסת העוצר לת קסו) הגעתי למבואות הכפר בקרבת בית הכפר. יחד עם 3 פועלים אחרים, על אופניים. נתקלנו בחוליות שוטרים ממשמר הגבול על מכונית — כ-12 במספר עם קצין בראשם. הפועלים אמרו: "שלום קצין". הקצין שאל אותם: "אתם מבוססים?" הם ענו: "כן". הם מרים ירדו מהמכונית וסקרו על הפועלים לעמוד. הקצין סקר. לקצין אותם: "כשהשוטרים החלו לירות, אני (עבדאללה סמיר באדיר) שכנתי על הארץ והתנגדתי לתעלה שלדי הכביש כשאני צועק, אבל לא נפגעתי.

השקטתי לצעוק וצעיתי את עצמי כמת השוטרים המשיכו לירות בפועלים האחרים שנפלו אז הקצין אמר: "מספיק! הם כבר הורגים חבל על הכדורים". אני שכנתי לא תע. תע. לאחר מכן הגיעה למקום עגלה עם 3 פועלים. השוטרים עצרו את העגלה ומיד ירו בפועלים והרגו אותם. השוטרים התרחקו מהמקום כמה עשרות מטרים, כשפועלים הפועלים ההרגים מיונחות על הכביש, ותפסו עמדה אחת על הכביש, רחוקה יותר מהכפר. פועלים נוספים, רוכבי אופניים, הגיעו, וכמרכין מכונית-משא עם סה פועלים.

גישלתי את ההזדמנות שהחוליה התרחקה מהמקום, בו שכנתי, קמתי ורצתי אל עבר הכפר. השוטרים ירו בי, אך לא נפגעתי והתבאיתי באחד הבתים הראשונים של הי כפר עד גמר העוצר.

"תקצור אותם!" עדות אחרת על א תו מאורע מסר הס. על סלחל כאליל עיסא, שעה ששכב בבית-החולים בלינסון:

אני סלחל באדיל עיסא בכפר קאנס, בן 19 שנה. הייתי צובד בפרדסים בסביבת פתחחקה. יחד עם שני בני דודי עבד סאלים עיסא (22) ואסעד סאלים עיסא (24), בגמר העבודה בשעה 4 אחרצהריים חזרנו הביתה, כל אחד על אופנו. כשהגענו לצד המערבי של הכפר בסביבות השעה 4.50 פגשנו קבוצת שמנתה שלושה שוטרים, שחזרו לנו לעצור.

לעצורנו והיגדנו את ידינו אל תוך חסימים שלנו, כו. להביא את תעודות-הזהות, היות וחשבונו. הרצענו לברוק אותן. פתאים גחן אחד כצא מיראת לירות בנו. הם ירו עלינו. כשהצאנו מהירות נהרג עבד סאלים עיסא, ואילו אני ובדדדוי-חשני נסצענו ונשלנו ארצה.

שהחלו להגיד אחת לשניה "תדני תמהריו" ואו ניצלנו את ההזדמנות, אני וכל מי ש היה בכוחו לזוז וברחנו. לא יכולתי להת' קדם יותר בחמישים מטר והפלתי את עצמי תחת עציית כשהיריות רודות אחרינו ו גשארתי במקמי עד הבוקר, ולא עצמתי עין וכל היגה שמעתי את סקודות השוטרים להעמסת ההרוגים. השוטרים מצאו אתי ב בוקר ובשעות הצהרים העבירו אותי לבית החולים.

"גם אתכן נחרגו" בין מכוניות הי משא שהגיעו אל מבואות הכפר, היתה גם מכונית-משא ובה, פרט לנהג ועוזרו, 13 פועלות שחזרו ממסיק היותים על גורלה של מכונית זאת סיפרה הנא סלימאן עמאר, בת ה-16, השוכבת סצועה בבית-החולים בלינסון:

המכונית שבה נסעה נעצרה ליד חולית השוטרים של מש-רהגובד במבואות הכפר. השוטרים סקרו על הנהג ועל שני הפועלים לדדת מ-מכונית והודיעו להם שעומדים ל הרגו אחם.

הנשים התחילו לצעוק והתחננו בפני ה שוטרים שיניו לפועלים לכת את השו רים צעקו: "גם אתכן נחרגו!"

כשירו בנהג ובשני הפועלים ורצחום, חיססו מה לעשות בנשים. הנערה מספרת ששמעה איך שהקצין דבר במשדר עם ה ממונים עיו והתחנן על לעשות עם הנ שים. מיד לאחר זה התלו השוטרים לירות בנשים ורצחו את כולן. 12 במספר. בין ה נרצחות היו נשים הרות, אחת בחודש ה שמיני (פאטמא דאור סרטור), וכן נשים וקנות כנות 30-60 ואף ילדות (לוטסיה עיסא ורשיקה בדיך) כנות 13.

הנערה שסיפרה על כך, נסצעה ונפלה בין תגופות וחשטרים חשבו שהיא מתה.

האב והבן. בתוך הכפר עצמו, אירעה שרשרת נאורע. טראגית, כאשר יצא מ ביתו מלאל שאקר עיסא, בן ה-16 כדי לאסוף אל זובית אה העו זשיכת, משפחה שפרי משמר-הגבול ירו בו והרגוהו בו במקם. לקול היריות יצא אביו, שאקר עבדארה עיסא, מן הבית ואף הוא נורה מיד ונפ צע. אשתו, רמטיה, מיהרה גם היא החוצה ונפצעה גם היא. זה היה גם גורלה של הבת נורה, בת 18. סבו של חיד, היחיד מבני המשפחה שלא נפגע או נהרג, מת למחרת היום משבץ-לב.

קציר הערב: 49 הרוגים, מהם 47 בכפר קאנס, אחד בטיבה ואחד בסירה.

צינות

מי מוכן להיג?

מדינת ישראל הוקמה כדי לקלוט פליטים יהודיים מכל אגזות תבל, ובזמנות זאת, המתגמלת בחוק השבות, היא אחד הגומים גמחות בינה לבין עמי ערב, הווששים כי המדינה תציף את המוחב ביהודים.

החוש נסחבר יותר ויותר כי זוהי במידה רבה נכונות חד-צדית: ישראל מוכנה לקלוט פליטים, המסיסים אים פר כנים להיקט בישראל. שר יחודי, החשש הראשון בכיוון זה, התערר ביחס ליהדות מארוק. אורי שר רינה זו קיבלה את עצמאותה, התכוננו כל המוסדות הציוניים בקוליקולות נק לוט עלית-המונים אצירה מארץ זה. היא לא באה.

מה קרה? עקרון-תבחינה. הס. סל מקרים טוציאליים ורטואים, גרם לכך שרבים (חשטן בעמוד 8)